

Scénář k rozhlasové reportáži - Gymnázium Jiřího Gutha - Jarkovského

1.vstup:

Pan František Piškanin, úspěšný podnikatel vlastníci několik světoznámých firem, to neměl vždy lehké a cesta k úspěchu byla dlouhá.

„Já jsem se narodil v kočáře, který táhli koně cestou z toho statku lesem do Karlových Varů.“

2.vstup:

Už od narození mu komplikoval život původ rodičů. Jeho maminka byla Němka a tatínek byl Slovák.

„A tatínek je zahraniční voják svobodovec, kterej přišel z Buzuluku s prvním československým armádním praporem do Prahy. Krásný moment je ten, že oni se nesměli vzít, protože v té době existovalo nařízení, které říkalo: „Český občan, či slovenský si nesmí vzít německého občana.“

3.vstup:

„Tento problém pak vedl k tomu, že mě do té první třídy v té škole v té vesnici v těch Stanovicích nevzali.“

4.vstup:

Jeho maminka si přála, aby chodil do školy, a tak ho dali k adopci k jejich známým.

„To byli strašně úžasní lidé, oni se mě věnovali, oni mě že jo odvedli do školy, učili psát a jezdili se mnou na výlety. Já jsem tam bydlel celý týden a domů jsem přijel na sobotu a neděli, a že jo tak jsem celejch těch devět let fungoval. To bylo jedno z krásných období.“

5.vstup:

Po maturitě nastoupil na státní statek Dalovice. Začal studovat na zemědělské vysoké škole v Nitře. A protože organizoval hnutí proti okupaci, byl vyloučen.

„Po praxi se našli zase lidi, kteří nás znali, znali naše jména, znali naše rodiče, věděli, že rodiče jsou čestní, pracovitý, pilný lidi, tak ti pomůžou, protože člověk by neměl být líný se vohnout, ani když štěstí leží na zemi a musíš ho jenom mít odvahu zvednout.“

6.vstup:

Pan Piškanin začal po praxi získávat kontakty, které byly pro jeho firmu osudné a na kterých si zakládal. Po získání kontaktu začal budovat firmu.

„Pile a znalost je málo k tomu, abys měla úspěch, potřebuješ k tomu kontakt. Kontakt je něco, co mě strašně pomohlo, protože jsem měl to štěstí po roce 89 potkat nějakého pana Houdka, který je původem z Ústí nad Labem, byl taky vysídlen, po roce 45 a začal od nuly. Prostě jsem se toho chytnul a začal jsem něco budovat na zelené louce, měl jsem myšlenku, šel jsem za ní, využil jsem toho kontaktu, který jsem měl no a začal jsem budovat firmu.“

7.vstup:

V roce 1992 pan Piškanin s panem Houdkem založili logistickou firmu HOPI, která se rozšířila do Slovenska, Maďarska, Polska a Rumunska. Později se součástí HOPI staly potravinářské společnosti HOLLANDIA a Farma Otročin.

8.vstup:

A díky svým mottům, vizím, nápadům a realizacím, úspěšně řídí všechny své firmy.

„Podnikání někdy znamená utíkat, spadnout na ústa, zvednout se, znova utíkat, spadnout, znova mít odvahu se zvednout a jít dál. Člověk si váží něčeho takhle, když to opracuje, vybuduje, většinou si toho neváží, když se k tomu dostane lehce a zadarmo.“